

ZPRÁVA O ČINNOSTI SPRÁVNÍ RADY – 28.4. 2018 – 27.4. 2019

(přednesená předsedu spr.rady ing.arch. Karlem Svobodou)

V období od minulé VH pracovala správní rada v tomto složení:

MUDr.Baloun Květoslav

Ing.Běl Miroslav

Ing.Brčák Jan

Henžlík Vratislav

Ing.Maštálka Zdeněk

Město Plzeň

Ing.Rubner Ota

2.náměstek předsedy spr.rady

Římskokatolická farnost Plzeň

Sigmondová Tamara

Ing.arch.Svoboda Karel

předseda správní rady

Ing.Švec Stanislav

1.náměstek předsedy spr.rady

JUDr. Zemanová Monika

Úvodem je bohužel nutno konstatovat, že se naše snažení o nápravu majetkové křivdy neseťká s pochopením našich, jinak jistě zcela nezávislých soudů. I přes skutečnost, že se nám podařilo v podané ústavní stížnosti ve věci tzv. „Smíchovské kauzy“ **vyvrátit veškerou argumentaci uváděnou v zamítavých rozsudcích nižších soudů, Úst. soud svým rozhodnutím ze dne 28.08. 2018 naši stížnost odmítl.** Toto rozhodnutí je o to překvapivější, že tento II.senát ÚS odmítá úst. stížnosti zpravidla ve lhůtě do 1 měsíce po jejich podání. V našem případě se tak však stalo po více jak 1 roce, což v nás vzbudilo oprávněné očekávání, že o naší věci bude rozhodovat meritorně. **K odmítnutí (nikoliv zamítnutí) došlo tedy zřejmě z důvodu, aby se soud nemusel s naší stížností věcně vypořádat.** Podařilo se nám, alespoň dle mínění našich právníků, zcela vyvrátit tvrzení, o něž se opíraly veškeré námi napadené rozsudky nižších soudů a to, že naší žalobou obcházíme restituční zákony. Toto tvrzení jsme však vyvrátili i poukazem na judikaturu ÚS s tím, že nejsme-li osobou oprávněnou dle těchto předpisů, nemůžeme tyto předpisy „obcházet“, ale jsme nuceni jít námi zvolenou cestou-tj. žalobou na určení vlastnictví.

Tento rozsudek ÚS je pro nás velkým zklamáním, také proto, že na výsledek čekaly se svým rozhodnutím i soudy v ostatních námi vedených kauzách – ve věci nemovitostí v Plzni a ve věci ochr.známek Měšť.pivovaru v Plzni. Tyto soudy pak rozhodly zamítnutím našich žalob, soud v Plzni dokonce nařídil Měšťanstvu uhradit náklady řízení ve zcela nesmyslné výši téměř 10 mil. Kč!

V této věci jsme již podali odvolání a požádali o pomoc Posl.sněmovnu dopisem jejímu předsedovi a místopředsedovi. V tomto dopise vysvětlujeme veškeré okolnosti tohoto, dle nás skandálního rozsudku.

Čtení dopisu a odpovědi na něj – vypustit úvod (čte ing.Rubner)

Ve věci sporu o ochr.známky, jehož jednání **se konalo již 17.prosince loňského roku a soud naše odvolání zamítl způsobem, nad nímž kroutil hlavou i zástupce Prazdroje, nebylo do dnešního dne doručeno písemné vyhotovení rozsudku.** Nyní zvažujeme podání stížnosti, neboť soud by měl vydat písemné vyhotovení do 60-ti dnů. Po jeho obdržení jsme připraveni podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR, které je přípustné.

Je mi líto, že nemohu podat příznivější zprávy.

Tato skandální rozhodnutí nás poučila, že víra v nezávislé a nestranné jednání soudů byla bohužel naivní. Proto teď docela mrzí rozhodnutí loňské Valné hromady o zamítnutí odkupu pohledávky cizím investorem, učiněné ale ve zcela jiné atmosféře. Hledáme proto alternativní způsoby pro alespoň částečnou náhradu křivd způsobených tzv. znárodněním na Měšťanstvu.

Správní rada, na základě současných neúspěchů soudních sporů na jednání dne 14. 03. tr. , zvažovala možnosti dalšího postupu Měšťanstva ve věci spravedlivého vypořádání následků nezákonného znárodnění.

Dospěla k následujícím možnostem:

- A) postoupení 100% veškerých nároků vybranému zájemci**
- B) odprodej celé firmy vybranému zájemci**
- C) odprodej celé firmy vybranému zahraničnímu zájemci s převodem sídla firmy a s následnou arbitráží nezávislým arbitrem**
- D) podání žádosti na MF o náhradu za znárodněný majetek**
- E) pokračovat v dosud vedených sporech a současně podat žádost na MF o náhradu za znárodněný majetek**

Za nejvhodnější řešení této pro nás nepříznivé situace považuje správní rada postup dle bodu E) a toto řešení předložit k diskuzi a eventuálnímu schválení dnešní VH.

Přes dosavadní neúspěchy v soudních řízeních je správní rada přesvědčena, že naše úsilí je legitimní a měšťanstvo si zaslouží nápravu majetkové i morální křivdy minimálně tak, jako církve, některé spolky a části německé šlechty, které byl znárodněn majetek dle konfiskačních zákonů o majetku Němců, kolaborantů a zrádců již před 25.02.1948. Nápravu křivd si zaslouhuje zejména pro podíl Měšťanstva na světové proslulosti plzeňského a českého piva a hospodářský přínos státu za 70-ti leté bezplatné vytěžování pivovaru. Paradoxně byla znárodněna společnost, která mohla být příkladem velice úspěšného, demokraticky řízeného podniku, vlastněného velkým počtem drobných podílníků (více než 1000). Ve vedení podniku nebyli největší vlastníci, ale ti nejschopnější, demokraticky zvolení valnou hromadou. Podíly na Měšťanském pivovaru sloužily pro mnohé jeho členy jako důchodové přílepení, takže lze říci, že pivovar byl pro ně jakýmsi penzijním fondem. Mnoho z nich se proto po znárodnění ocitlo v existenční nouzi, neboť „dekretem“ určená náhrada nebyla nikdy ani stanovena, natož poskytnuta.

Měšťanstvo ale neobdrželo nikdy náhradu za znárodněný majetek, jak předpisovaly znárodnovací zákony. Nebylo ale ani po r.1989 v rámci restitucí odškodněno, neboť nemohlo být zahrnuto do pozitivního výběru subjektů oprávněných k restituci dle restitučních zákonů v době jejich vydání, protože jeho existence a právní subjektivita byla státem trvale zpochybňována až do r.2013, resp. r.2015 (rozhodnutí NS ČR a zápis do OR).

Nabízí se tedy, vzhledem k výše uvedenému, podat na MF ČR žádost o stanovení náhrady za znárodněný majetek a to dle dekretu o znárodnění č. 101/45, 100/45. **Tato náhrada není promlčena,** neboť její výše nebyla dosud stanovena a tudíž ani promlčecí doba nezačala ani běžet. Dle těchto předpisů se náhrada poskytuje v hodnotě znárodněného majetku stanovené soudním odhadem ke dni znárodnění a je splatná buď v penězích, nebo cenných papírech či dluhopisech. Pokud by MF ČR žádosti Měšťanstva o přiznání zákonné náhrady vyhovělo, pak Měšťanstvo stáhne veškeré podané žaloby na určení vlastnictví ke svému údajně znárodněnému majetku.

Podání této žádosti můžeme opřít o tyto důvody:

a) znárodnění Měšťanstva pokud vůbec proběhlo, tak v rozporu s Dekretem a až po 28.02.1948 a to na základě nulitního aktu. Proto Měšťanstvo nejprve usilovalo o nápravu tohoto vadného právního stavu soudní cestou a teprve nyní po pravomocném rozhodnutí Vrch.soudu v Praze podává žádost o náhradu za znárodněný majetek dle dekretů pres.republiky č. 100/45 a 101/45.

b) **rovněž privatizace našeho znárodněného majetku proběhla v rozporu se zákonem** a sice za existence min. 1 podané soudní žaloby podané na určení vlastnictví k privatizovanému majetku, která byla pravomocně ukončena až r.1998, což privatizační zákony vylučovaly a tato dle nás nezákonná privatizace nikterak nezohlednila naše nároky.

c) existence Právovárečného měšťanstva v Plzni byla postavena najisto až rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 28 Cdo 1899/2013, tedy až v listopadu 2014 v konkrétní kauze žalobce, v níž Nejvyšší soud ČR uzavřel, že Právovárečné měšťanstvo existuje a je stále existující právnickou osobou, kterou stávající [český] právní řád pozitivním způsobem neupravuje – tedy je subjektem „sui generis“. **Stalo se tak v řízení, kde byl účastníkem stát – ČR, který zpochybňoval naši existenci a to zřejmě i s vědomím chyb, které stát jak v rámci znárodnění, tak následně v rámci privatizace učinil.** Lze tedy v této souvislosti namítnout, že nelze akceptovat závěr, že stát počátkem 90. let nepojal **Měšťanstvo do okruhu oprávněných osob** a tím vymezil pozitivně osoby oprávněné. Logicky tak nemohl učinit a pozitivně o žalobci jako o možné oprávněné osobě uvažovat, resp. neuvažovat, když ještě v roce 2014 stát urputně namítal, že Měšťanstvo neexistuje a že zaniklo k 1.1.1951 dle zák.č.141/50 Sb.(obč.zák.). Aby se i stát mohl o okruhu oprávněných osob rozhodnout, musí logicky uvažovat o subjektech, kterým majetek vrátí a kterým nikoli. Je zřejmé, že o Měšťanstvu, jako o jiných právnických osobách uvažovat ani nemohl. Proto **nelze považovat argumentaci, s níž MF ČR zamítá veškeré žádosti o náhradu, jen s pouhým odkazem na právní úpravu restitučních předpisů,** v našem případě **za příléhavou.** To, že stát o nás jako existujícím subjektu neuvažoval, dokazuje i jednání státu v průběhu první poloviny 90. let v rámci privatizace .

d) **Město Plzeň nemohlo** z důvodu výše uvedené údajné neexistence Měšťanstva **uplatnit svůj nárok na restituci jeho podílu** dle zákona (o restituci majetku obcí???) . Proto by logicky mělo podpořit spravedlivý požadavek na náhradu za něj. **Město Plzeň se naší činnosti účastní již od chvíle oživení činnosti, nejprve v přípravném výboru, později členstvím ve správní radě. Rovněž tak máme přislíbenou podporu pana senátora za náš senátní obvod č.7, Mgr.Chaloupka,** kterého jsme o podporu požádali dopisem.

Který si vám dovolíme přečíst – prosím ing. Rubnera Čtení dopisu

Na základě tohoto dopisu se již uskutečnila schůzka a p. senátor o naši věc projevil zájem a přislíbil podporu našemu návrhu.

e) dalšími argumentem by mohl být i odkaz na majetky konfiskované dle dekretů o majetku kolaborantů a zrádců, vrácené některým členům šlechty a cizích stát.příslušníků již před namítaným datem 28. 02. 1948 . Rovněž majetky jiných právnických osob – církví, spolků a dokonce i majetek a.s. „Cíl“ Soc.demokracie byly navraceny, či byla jim poskytnuta za nevydaný majetek náhrada. Proto je na místě argument – **v čem a čím se provinilo Měšťanstvo, že by mu měla být**

odepřena alespoň náhrada za pochybně znárodněný i zprivatizovaný majetek?

f) dalším argumentem je **nepřípustnost diskriminace, když některým členům Měšťanstva – cizím státním příslušníkům byla náhrada již vyplacena**. Stalo se tak na základě mezivládních dohod se státy USA, VB a můžeme tyto konkrétní případy našich členů doložit.

g) Právovárečné měšťanstvo v Plzni se významným způsobem zasloužilo o světový věhlas plzeňského piva a tím i Plzně a ČR. Rovněž jeho podíl na rozvoji města Plzně – divadlo, městské sady, rozvodný systém vody atd....není zanedbatelný.

na základě výše uvedené argumentace se pokusíme přesvědčit vedení Města a jednotlivé poslance a senátory za volební obvod města Plzeň, aby naši žádost, ev.rozklad k zamítavému rozhodnutí, podpořili. Z tohoto důvodu jsme již oslovili senátora Mgr. Václava Chaloupka, který nám přislíbil svoji podporu.

MF ČR zatím systematicky odmítá veškeré žádosti o náhradu s poukazem, že to, co nebylo zahrnuto do rest. zákonů, to odškodnit nelze. To je ale právní nesmysl, neboť rest. zákony nemohly zrušit platnost tzv. Benešových dekretů, ani jejich části a žádný z těchto zákonů neobsahuje ustanovení, které by tak učinilo. Navíc, jak výše uvedeno, nemohlo být měšťanstvo pozitivně zahrnuto do výběru tzv. oprávněných osob dle těchto zákonů a to z důvodů zaviněných státem a trvalým odmítáním jeho právní existence a to až do konečného rozhodnutí Nejvyšším soudem ČR r. 2013, resp. do zápisu Měšťanstva do Obch. rejstříku KS v Plzni r. 2015. MF ČR svým soustavným zamítáním žádostí o náhrady nechává alibisticky rozhodnutí na soudech a to je pro Měšťanstvo již pouze teoretická možnost odškodnění vzhledem k pokročilému průměrnému věku jeho členů – původních dosud žijících spoluvlastníků a jejich dědiců.

Správní rada se rozhodla předložit dnešní valné hromadě tento návrh na podání žádosti MF ČR o stanovení náhrady za znárodněný majetek. Dovolíme si nyní vám koncept žádosti přečíst – prosím ing. Rubnera o přečtení

ČTENÍ ŽÁDOSTI - ing.Rubner

toto je tedy návrh na zahájení správního řízení, který předkládáme k diskuzi o možnostech dalšího postupu, která je na programu po podání zprávy o činnosti revizní komise.

Rád bych jen Vám ještě připomenul, že dnešní VH je již 16-tá od konání VH, která obnovila naši činnost.

Děkuji Vám za pozornost

